

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK. XVIII.

SOBOTA, 15 PAŹDZIERNIKA 1927 ROKU.

Nr. 283.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61 553.

Cena egzemplarza

20 groszy.

Kiedy będzie zwołany Sejm i Senat?

Albo zwyczajna sesja, albo wznowienie parlamentu.

Warszawa, 14.10 (Tel. wł.) Sesja nadzwyczajna Sejmu odroczonego została w dniu 20 września b. r. na 30 dni. Wznowienie zatem miał przypadać na dzień 20 października b. r. Tymczasem nie obecnie nie wskazuje, aby Rząd przygotowywał jakiś akt co do wznowienia sesji. Słyszysz się nawet głosy, że Rząd może się z zamiarem zamknięcia Sejmu i Senatu.

W związku z podpisaniem umowy pożyczkowej Rząd będzie potrzebował dodatkowego kredytu w wysokości 70 milionów złotych, zużytych na koszty związane z pożyczkami. Kredyt ten uchwalili mogą tylko ciała parlamentarne. Poza tym według Konstytucji Rząd obowiązany jest zwołać zwyczajną sesję parlamentu najdalej do d. 30 października i przedłożyć na niej preliminarz budżetowy na rok 1928-29. Jeżeli do 30 października b. r. nie zdecyduje się rozwiązać Sejmu i Senatu i w konsekwencji ustalić nowe wybory, będzie musiał zgodnie z Konstytucją zwołać zwyczajną sesję parlamentu.

Złoty został ustabilizowany

DOLAR AMER. = 8,9157 ZŁ.

Warszawa, 14.10. (Tel. wł.) Wczorajszy Dziennik Ustaw przynosi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, wchodzące w życie z dniem ogłoszenia, a dotyczące stabilizacji złotego.

Art. 1 rozporządzenia ustala, że „Waluta Rzeczypospolitej Polskiej oparta jest na złocie”. Jednostką rachunkową jest złoty dzielący na 100 gr.

„Z jednego kilograma czystego złota wydobędzie się 224,44 złotych” — postanawia art. 2.

Art. 3 głosi, że jedynymi środkami płatnościami „mających moc uznawania zobowiązań przez zapłatę” są złote w złocie lub biletach Banku Polskiego. Wysokość emisji monet złotych jest nieograniczona.

Przebiegający złotymi będą na rachunek skarbu państwa wydane: puszczanie w ośmiu złotych i innych metalu z tego, że emisja ich nie może przekroczyć kwoty 320 mil. zł. co do tego w tym względzie nie nastąpi porównanie z Bankiem Polskim.

PODPISYWANIE KONTRAKTU POŻYCZKOWEGO.

Warszawa, 14.10. (Tel. wł.) W ciągu dnia dzisiejszego odbywało się dalsze podpisywanie kontraktu pożyczkowego przez członków Rządu, który, jak wiadomo, jest ogromną pożyczką, a na każdej stronie muszą być złote podpisy. Podpisanie zatem kontraktu w ciągu dnia jest utrudnionem ze względu na ilość podpisujących.

POŻYCZKI DLA POLSKI I NIEMIEC.

Wiedeń, 14.10 (AW) „N. Fr. Presse” donosi z Nowego Jorku: Trust bankierów, który stoi na czele syndykatu finansowego polskiej pożyczki ogłasza, że emisja tej pożyczki nastąpi już w ciągu przyszłego tygodnia po kursie 92.

Nowy Jork, 14.10 (AW) Obecnie są w toku rokowania o cały szereg pożyczek dla miast i banków niemieckich.

Łączna suma tych pożyczek wynosi 200 milionów dolarów.

Największą z nich jest pożyczka dla Frankfurtu w kwotę 14,5 milionów dolarów oraz 30 milionowa pożyczka dla Kommerz et Privat Bank w Berlinie.

KONFISKATA ULOTKI Z. L. N.

Warszawa, 14.10 (Tel. wł.) Związek ludnościowy postanowił wydać w formie ulotki interpelacje zgłoszone przez klub Z. L. N. w Sejmie w dniu odroczenia nadzwyczajnej sesji. Interpelacje te częściowo ogłoszone były już w prasie. W chwili gdy drukowano ulotki, do drukarni przyszła pociągająca nakład w ilości około 2000 egzemplarzy ulotka adresująca.

Swem prowokacyjnym wystąpieniem

Litwa ma cały świat przeciwko sobie.

PRASA FRANCUSKA O NIEPOCZYTAŁNEJ POLITYCE RZĄDU WALDEMARASA.

Paryż, 14.10. (PAT.) Prasa w dalszym ciągu kementuje sprawę Litwską. „L'Ouvrier” zaznacza: Waldemaras i jego rząd, o ile

wogóle zasługują na to miano, postanowili widocznie mieć cały świat przeciwko sobie. Wiadomości, otrzymane z Kowna, donoszą, że więźnia litewskie są przepelczane elementami podejrzanymi o zuchwalstwo dla aliantów. Gdyby tu szło jedynie o Litwinów, można by się było ograniczyć jedynie do wyrażenia pożałowania dla nich. Każdy lud ma ostatecznie taki rząd, na jaki zasługuje. Niestety, jednak nie wchodzi tu w grę jedna tylko Litwa. Zagrożony jest pokój całej Europy wschodniej. Żalować należy, że Waldemarasowi w czasie jego pobytu w Berlinie nie doradzono zachować więcej umiarkowania. Działek przypominając, iż najlepsze wielkie państwa europejskie, a przede wszystkim Francja zawiodły wobec spodu polsko-litewskiego, zaznacza, że oboje te kraje mogłyby odnieść korzyść ze wzajemnej współpracy, nie zaś z kłótni.

„Le Journal”, poruszając kwestię zanijkania na Litwie szkół polskich, pisze: Liga Narodów będzie mogła bez trudności uczynić Litwinom odpowiednią uwagę, m. in. przypomnieć im, iż przez ogłoszenie stanu wojny z pokojowym sąsiadem gwałcą zasady Ligi Narodów, oraz że przez zamknięcie placu na Niemnie stała w sprzeczności z prawem międzynarodowym. Poza tym Litwa uprzywilejowała wykonać przyjętych zobowiązań w sprawie Kłajpedy. Dziennik zauważa wreszcie, iż jest rzeczą znikającą, że właśnie po powrocie z Niemiec, gdzie Waldemaras spotkał się ze Stresemannem, rząd litewski zarządził zamknięcie szkół polskich.

„Correspondence Universelle” w dłuższym artykule przedstawia stan szkolnictwa polskiego na Litwie i litewskiego w Polsce, podkreślając wysoce tolerancyjne stanowisko Rządu polskiego, przywodem oświadcza, że zachowanie się Litwy jest wyraźną prowokacją, która jedynie dzięki politycznej rozważności Polski może nie wywołać poważnych komplikacji w Europie.

MARSZ PIŁSUDSKI POJEDZIE DO RZYMU.

Warszawa, 14.10. (Tel. wł.) „ABC” donosi, że premier marszałek Piłsudski wyjeżdża do Rzymu w czasie od 20 listopada do 10 grudnia r. b. i odwiedzi Mussoliniego. W kołach poinformowanych wiadomości tej nie potwierdzają, ani nie zaprzeczają, gdyż jednak podróż ta dozna do skutku, nie jest wykluczona wizyta marsz. Piłsudskiego u Ojca św. ze względu na zażyłe stosunki, które łączą marsz. Piłsudskiego z obecnym Papieżem, a dawnym monsignorem Rattim.

P. MLYNARSKI ZASKARŻYŁ DO SĄDU P. KORFANTEGO.

Warszawa, 14.10 (AW) Delegat polski do rokowań pożyczkowych oraz wiceprezes Banku Polskiego p. Młynarski zaskarżył polskiego Korfańskiego o szereg aktów prasowych, które w stosunku do wiceprezesa Młynarskiego pojawiły się w trakcie prowadzenia rokowań.

OBRADY PANSTWOWEJ RADY SPOŻYWCÓW.

Warszawa, 14.10 (AW) Dzisiaj odbyło się posiedzenie państwowej rady spozycowej w obecności ministra Składowego pod przewodnictwem wiceministra Jaroszyńskiego.

Przedmiotem obrad był referat naczelnika wydziału asonizacji Ministerstwa spraw wewnętrznych p. Schwabego o państwowych rezerwach zbożowych, których zadaniem ma być regulowanie cen zboża jakoteż popytu i podaży.

Po dłuższej dyskusji uchwalono szereg rezolucji. Po ośmiu godzinach obrady ukończono o godzinie 4 popołudniu.

Sowiety żyją z łaski Berlina...

ZA TAKIE POWIEDZENIE TROCKI ZOSTAŁ WYKLUCZONY Z PARTJI.

Paryż, 14.10 (AW) Agencja Havasa ogłasza mowę Trockiego wygłoszoną na posiedzeniu egzekutywy Centralnego komitetu wykonawczego III-ej międzynarodówki w dniu 27 września r. b. Wskutek przemówienia tego został Trocki wykluczony z Centralnego komitetu wykonawczego.

Między innymi wyraził się Trocki następująco: „T. zw. proletariacki rząd sowiecki żyje dziś z łaski Berlina. Gdy niemieccy bankierzy i przemysłowcy nie dadzą więcej kredytu, to będziemy bankrutami. Mądrzy panowie

wie z Wilhelmsstrasse robią najlepsze interesy na państwie sowieckim. Są oni faktycznie panami Moskwy i odgrywają obecnie taką samą rolę, jak za rządów carskich. Chamberlain również nie spoczywa. Pewnego dnia będzie on miał po swojej stronie Stresemanna i niemieckich lokajów komunistycznych, a nawet hr. Westarpa i towarzyszy. Do tego doprowadzili nas rządy Stalina i jego kluki”.

Powyższe wywody Trockiego najlepiej charakteryzują obecne stosunki niemiecko-sowieckie.

Socjaliści w Gdańsku

PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO WYBORÓW.

Gdańsk, 14.10 (PAT) Partia socjalistyczno-demokratyczna ogłosiła dziś odezwę wyborczą w związku z wyborami do sejmiku gdańskiego, które odbędą się 13 listopada b. r.

Odezwa podkreśla na wstępie konieczność przeciwstawienia katastrofalnej polityce socjalistów niemieckich.

W dalszym ciągu odezwa krytykuje ostro niepowodzenie wolnego miasta Gdańska zarówno w dziedzinie polityki wewnętrznej, jak i zewnętrznej, spowodowanego przez rząd nacjonalistyczny a w przeciwnieństwie wskazuje na sukces odniesiony przez wolne miasto w czasie, w którym socjaliści uczestniczyli w senacie wolnego miasta.

Z chwilą wejścia socjalistów do sejmu stosunki zewnętrzno-polityczne znacznie się u-

spokoży, naprężenie stosunków między Gdańskiem a Polską ustąpiło miejsca nastrojom przyjaznym.

Gdańsk uzyskał większy udział w polskich dochodach celnych, przemysł gdański otrzymał cały szereg zamówień polskich, co pozwoliło na znaczne zmniejszenie się bezrobocia.

Odezwa podaje na koniec program wyborczy partii socjalistyczno-demokratycznej, który na pierwszym miejscu głosi konieczność powrotu do zainicjowanej przez socjalistyczno-demokratyczną politykę porozumienia z Polską na gruncie obowiązujących traktatów, przy równoczesnym przestrzeganiu samostojności niemieckiej kultury w Gdańsku.

Strzelanina na pograniczu polskim.

ODGŁOSY SALW WSKAZUJĄ NA WALKI Z PARTYZANTAMI

Wilno, 14.10 (AW) Z pogranicza sowieckiego donoszą, że w rejonie strażnicy Pehos w nocy z 11 na 12 b. m. posterunek Kops został zaalarmowany ostrą strzelaniną salwami po stronie sowieckiej.

Kule jednak na naszą stronę nie dochodziły.

Według wersji krążących wśród ludności pogranicznej, miało miejsce spotkanie większego oddziału partyzantów z przyslanym na pogranicze polskie oddziałem karnym GPU, z Mińska.

Należy zaznaczyć, że tego rodzaju nocne strzelaniny zdarzają się bardzo często.

Porażka rządu Rzeszy niemieckiej

W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ PROJEKTU SZKOLNEGO PRZEZ RADĘ PAŃSTWA.

Berlin, 14.10. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu rady państwa Rzeszy, rząd Rzeszy poniósł niepodzielną i dotkliwą porażkę, która może wywołać poważne komplikacje w całej sytuacji politycznej. Projekt ustawy szkolnej, który dla centrum jest decydującym argumentem do pozostania w obecnej koalicji z prawicą, niegł w czasie obrad komisyjnych rady państwa bardzo poważnym zmianom, dzięki czemu szeregowy poprawek wprowadzonych do projektu na wniosek rządu pruskiego.

Na dzisiejszym posiedzeniu rada państwa odrzuciła ostatecznie 37 głosami, przeciwko 31 cały projekt wraz ze wszystkimi poprawkami. Przeciwko projektowi głosowali zarówno ci przedstawiciele, którzy popierali politykę obecnego rządu Rzeszy z Bawarią na czele, jak również przedstawiciele tych krajów, które zasadniczo wypowiadały się przeciw szkole wyznaniowej.

Cała prasa berlińska omawia dziś gło-

wanie za radzie państwa w obszernych artykułach i komentarzach. Dzienniki demokratyczne stwierdzają, że odrzucenie całego projektu stworzy dla rządu trudną sytuację. Rząd nie spożywił się odrzucenia projektu. Gabinet Rzeszy, który się dziś popołudniu zbiera na naradę, zdecyduje, co w dalszym ciągu z ustawą szkolną należy uczynić.

VANZETTI BYŁ ATEISTĄ.

Rzym, 14.10. (PAT.) Luisa Vanzetti, po doprowadzeniu prośb swego brata do Włoch, pragnęła, aby przewieziono ich na emigrantów rodzinnego miasteczka odbyło się z ceremoniałem religijnym, jednakże biskup Ormeo sprzeciwił się temu, twierdząc, że Vanzetti był jawnym ateistą, odmówił przyjęcia pociechy religijnej i umarł z okrzykiem „Niech żyje anarchia!”

Naszyc miejscowych P.T. Pre
numeratorów prosimy prenumeratę
wplacać roznosicielkom tylko na
podstawie pokwitowań Admini-
stracji.

Stabilizacja złotego.

Uzyskana przez Polskę pożyczka zagranicą w kwocie około 70 milionów dolarów ma charakter stabilizacyjny, tj. ma być w pierwszym rzędzie obrócona na uznanie kursu złotego.

W tym celu ma być przeprowadzony wieloletni plan stabilizacyjny, uzgodniony z finansistami amerykańskimi. Plan ten w ogólnych zarysach przedstawiony został przez p. ministra skarbu Czechowicza grupie dziennikarzy i zw. rządowych w oświadczeniu, złożonym jeszcze dnia 18-go września r. b. Plan ten w większości opracowany za czasów p. min. Dziedziuchowskiego, musi być obecnie przy pominięty.

Przedewszystkiem będzie uporządkowany obieg pieniężny. Według danych na 20-go września r. b. ogólny obieg pieniężny w Polsce wynosił 1.155.397 tysięcy złotych, z czego przypadło na: bilety Banku Polskiego — 770.285 tys., na bilety dawkowe (państwowe) — 242 mil., 415 tys., na bilon srebrny — 83.207 tys., na bilon żużel 46.390 tys. złotych.

Już rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 października 1926 roku (Dziennik ur. nr. 106, poz. 610) w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego, stanowiąc zmianą bilonów znakowanych na bilety państwowe o większej mocy umarzania zobowiązań, ustalił najwyższą kwotę obiegu bilonów państwowych i bilonu na 460 mil. złotych i przyśadywało stopniowe zmniejszanie tego obiegu tak, aby na 1 lipca 1937 roku wynosił on najwyżej 12 złotych na każdego mieszkańca.

Obecnie, zgodnie z planem stabilizacyjnym, przeprowadzanie obiegu pieniężnego ma być przeprowadzone natychmiast w ten sposób: bilety dawkowe będą całkowicie wycofane z obiegu i zastąpione w połowie przez banknoty Banku Polskiego, w połowie zaś przez monety srebrne, przy czem ogólna cyfra obiegu monetarnej zredukowana będzie do kwoty 330 mil. złotych, co daje właśnie mniej 12 złotych na głowę ludności. Równocześnie mają być wykupione i wycofane z obiegu 6 proc. bilety skarbowe.

Zalobność emisyjna Banku Polskiego ma być powiększona przez podwyższenie jego kapitału zakładowego o 75 mil. złotych w złocie.

Wreszcie, celem unormowania równowagi budżetowej państwa ma być stworzona żelazna rezerwa skarbowa w kwocie 75 mil. złotych.

Oto w najogólniejszych zarysach istota planu stabilizacyjnego, która pochłonie gros planowanej pożyczki, której pozostałość ma być użyta na cele gospodarcze.

W ten sposób kurs złotego, który ma być ostatecznie ustalony, oparty będzie na niezachwianych podstawach. Skutek tego będzie taki, że wszystkie rezerwy pieniężne w kraju, dotychczas jeszcze ukrywane, wyjdą na rynek i ulokowane będą w bankach.

Równocześnie Bank Polski, używając waluty z pożyczki, wydatnie będzie mógł zwiększyć swój obieg, utrzymując mocno to położenie złota obiegu na bardzo wysokim poziomie. Tym sposobem płynność gotówkowa obiegu pieniężnego wydatnie się poprawi, a stopa procentowa niechciany spadnie zniżając poprawę stosunków kredytowych w kraju.

Tak się zarysowuje sytuacja od wewnątrz. Od zewnątrz zaś winien nastąpić wzrost zaufania do stosunków finansowych Polski, a co za tem idzie, winien się zapoczątkować stały dopływ kapitałów zagranicznych, który tak bardzo nam potrzeba dla odbudowy kredytu długoterminowego i ogólnego podniesienia naszego życia gospodarczego.

A.—

ly, pozostawały w ścisłym związku z GPU. i że Szulgin, sam o tem nie wiedząc, przez cały czas swego pobytu w Rosji znajdował się pod stałym dozorem agentów GPU.

W ten sposób podróz W. W. Szulgina do Rosji była właściwie dziełem bolszewików, którzy tą drogą zdołali w sposób bardzo sprytny uzyskać dostęp do rozmaitych organizacji antybolszewickich, działających na terenie Rosji.

Współpracownik wychodzący w Paryżu organu Kierieńskiego „Dziś”, zwrócił się w tych dniach do samego Burewa z prośbą o udzielenie mu szeregu bliźszych informacji, dotyczących jego rewelacji. Burew oświadczył, iż artykuł swój o kłopotach podróży Szulgina do Rosji napisał na podstawie zeznań niejakiego Operputa, agenta GPU, który przed niedawnym czasem aresztowany zo-

stał w Finlandji. Zeznania Operputa zakamunkowane zostały członkiem organizacji antybolszewickich w Paryżu, który po przeprowadzeniu ankiety przysłał do niego, że co do ulżahu GPU, w zogu zowatu podróży Szulgina do Moskwy nie może być żadnych wątpliwości. Pierwsze wiadomości w tej sprawie nadeszły do Paryża cztery miesiące temu.

Rewelacje Burewa o charakterze podróży Szulgina do Rosji wywołały w kołach politycznych równie wielką sensację, jak ogłoszenie przezeń w swym czasie rewelacje o działalności znanego prowokatora Azofa. Na skutek najnowszych rewelacji Burewa, organizacje antybolszewickie w Rosji zmuszone były podjąć kroki w kierunku zreformowania swych systemów działań.

Ścisły zatarg jugosłowiańsko - bułgarski

PO ZAMORDOWANIU GENERALA KGWACZEWICZA.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Białogród, 10 października.

Na skutek ohydne go mordu, dokonanego na osobie jugosłowiańskiego generała Kowaczewicza przez agentów komitetu macedońskiego, w kołach politycznych Jugosławji stała się ponownie aktualna t. zw. kwestja macedońska.

Ciało zamordowanego generała przewieziono zostało do Białogrodu i wystawione w domu oficerskim. Organizacja „Narodna odbrana” rozplakatowała po mieście odezwę do ludności miasta stołecznego, wzywając ją do jaknajliczniejszego udziału na wszelkim widcu protestacyjnym.

Sytuacja jest naogół dość naprężona. Opozycja parlamentarna domaga się od rządu wydania oficjalnego oświadczenia co do ostatnich wypadków w Serbji południowej, oraz co do kroków dyplomatycznych, jakie rząd białogrodzki podjął w związku z ostatnim wystąpieniem dywersantów macedońskich.

Król Aleksander powrócił już do Białogrodu i wysłuchał referatu premiera Wukczewicza o sytuacji. Przedstawiciele dyplomatyczni państw obcych stałe informują się w ministerstwie spraw zagranicznych o stanie konfliktu. Okoliczność, że jedynie poseł włoski nie zwracał się o informacje do ministra spraw zagranicznych, zdaje się wskazywać na istnienie pewnego kontaktu między sferami włoskimi a organizacją macedońską. Na poparcie powyższego twierdzenia pewne koła polityczne przytaczają fakt znalezienia przy aresztowanych dywersantach karabinów włoskich.

Zagrzebska „Slobodna Trubna” pisze, że włoski faszyzm uświadamia sobie znakomicie, iż pojednanie Jugosławji z Bułgarią było by równocześnie końcem imperjalizmu włoskiego na Bałkanach.

W sprawie demarche posła Ljubu Nesioza w Sofji, pisma jugosłowiańskie dowiadują się, że rząd białogrodzki zażądał od rządu bułgarskiego nie tylko ograniczenia swobody działań dywersantów, lecz również rozpuszczenia komitetu macedońskiego. Żądanie swe rząd królestwa SHS motywuje okolicznością, iż komitet macedoński, jak to z jego własnych sprawozdań w prasie zagranicznej wynika, organizował napady na terytorjum jugosłowiańskie. Ponadto dr. Nesioz wystąpił użal podobno z żądaniem aresztowania generała Protogerowa, który przyznał się na

łamach pewnego pisma zagranicznego, że jest kierownikiem akcji macedońskiej na terytorjum jugosłowiańskim. W kołach politycznych Białogrodu rozszala się pogłoska, że w najbliższych dniach przyjedzie do Białogrodu poseł jugosłowiański przy rządzie bułgarskim, Nesioz, celem poinformowania rządu o wynikach swego demarche. O ileby rząd bułgarski nie spełnił warunków rządu jugosłowiańskiego, dr. Nesioz nie powróciłby do Sofji, a rząd białogrodzki całą sprawę przedłożyłby Lidze Narodów.

Komentując ostatnie wydarzenia w Serbji południowej, jugosłowiańska prasa opozycyjna na zarzucę rządowi białogrodzkiemu, że dopuścił się on w przeszłości kilku zasadniczych błędów w swej polityce wobec Bułgarji. Między innymi wskazuje prasa opozycyjna na fakt, że Jugosławja występowała w swoim czasie przeciwko przyznaniu Bułgarji pożyczki międzynarodowej dla uchodźców macedońskich. Głównym zarzutem wysuwanym przez pisma jugosłowiańskie pod adresem rządu bułgarskiego, jest zarzut co do tolerowania przez czynników oficjalnie szkodliwej działalności komitetu macedońskiego. Jedno obecnie urząga jednak pisma jugosłowiańskie że rozwiązanie komitetu tego połączone byłoby dla rządu bułgarskiego z olbrzymimi trudnościami, a to głównie dlatego, że w gabinecie p. Ljapczewa zasiadają też członkowie komitetu macedońskiego. Jest faktem niezbytym, że każdy rząd, który odważyłby się na wystąpienie przeciwko komitetowi macedońskiemu, niezwłocznie zostałby obalony. Znaczący tu wypadka, że według ostatnich wiadomości z Sofji, komitet macedoński podjął akcję w kierunku zmuszenia Ljapczewa do dymisji, by móc na stanowisko premiera posłać sympatyzującego z Macedończykami Cankowa. Cankow znany jest również ze swych sympatii dla Włoch, wobec czego nie może ulegać wątpliwości, że w razie dojścia do skutku projektu macedońskiego Bułgarja zapieściłaby łączące ją już węzły przyjaźni z Włochami.

Pomimo jednak panującego obecnie naprężenia w stosunkach jugosłowiańsko-bułgarskich w obu państwach nie przestają odzywać się głosy, nawołujące do porozumienia i zbliżenia obu narodów słowiańskich.

Z. K.

lekarzami, wywołały wielkie podniecenie w sowieckich kołach lekarskich. Podniecenie to jest zupełnie uzasadnione, zwłaszcza, że, nie bacząc na surowe kary, jakie stosowano są względem zabójców, akty gwałtu wobec lekarzy sowieckich są w Rosji w dalszym ciągu na porządku dziennym. Świadczy o tem chociażby list, jaki w tych dniach otrzymał prezydent sądu gubernialnego w Charkowie od anonimowego autora, który, gloryfikując czyn Koczetowej, pisał: „Cóż Koczetowej, która zemściła się za śmierć swego dziecka! Z lekarzami będziemy się rozprawiać według zasad Lyrchur”.

Rząd sowiecki nie mógł oczywiście nie zareagować na ekscyję zafantazjowanych obywateli w stosunku do lekarzy i zaczął się obecnie zastanawiać nad sposobami walki z wrogami lekarzy. Postanowiono więc przedewszystkiem kolportować wśród ludności wiejskiej popularne dziełka o wiedzy lekarskiej i o znaczeniu lekarzy. W broszurkach tych stara się rząd sowiecki wyjaśnić swym natwim współobywatelom, że lekarze nie są bynajmniej cudotwórcami i że wobec niektórych chorób nieuleczalnych wiedza lekarska po dziś dzień jest bezsilna.

Jakie wyniki da nowa akcja uświadamiania wśród ludności rosyjskiej, narazie jeszcze przewidzieć oczywiście nie można. Na razie położenie lekarzy w Rosji sowieckiej jest bardzo trudne, a wykonywanie praktyki lekarskiej na wsi i w mniejszych miasteczkach jest zawodem bardzo niebezpiecznym.

Kolonizacja wsi francuskiej

PRZEZ POLAKÓW.

Wobec stale zaznaczającego się wyłudnia wsi francuskiej z jednej strony, a napływu półmilionowej rzeszy robotników polskich z drugiej, powstał we Francji projekt skolonizowania robotników polskimi wsi francuskiej. Utworzone w tym celu Towarzystwo polsko-francuskie wydzierżawiło już majątek ziemski, który ma być ośrodkiem wyszkolenia dla tych robotników polskich, którzy zamierzają osiąść we Francji na stałe.

Kolejarze a pszczeniństwo

ZAMIŁOWANIE I KORZYŚCI.

Ministerstwo komunikacji zwróciło uwagę na rozwój pszczeniństwa wśród pracowników P. K. P., wychodząc z założenia, że ta gałąź gospodarstwa społecznego może w największej mierze wpływać dodatnio na jednostki, zajmujące się pszczeniństwem, będąc dla nich źródłem korzyści moralnej, szlachetnej rozrywki i dających korzyści materialnych.

Zarząd P. K. P. mając to na względzie starał się popierać rozwój pszczeniństwa wśród pracowników P. K. P., pomagając im w organizowaniu się, w nabywaniu odpowiednich uli, narzędzi pszczenińczych, w zakupie pszczoł, w zakupie sztucznej węzy, w nabywaniu rasowych matek, urządzeniu pokoiów w specjalnie do tego urządzonym wagonie i odbywaniu kilkudniowych pouczeń przez swego rzeczoznawcę w obrębie całej Pszczynopolskiej, który ma do dyspozycji specjalny wagon.

Te kroki zarządu znalazły wśród pracowników P. K. P. gorące przyjęcie i współprace. To też i pomyślne rezultaty są już widoczne. Pośród pszczeniarzy polskich zajmują pszczeniarze - kolejowcy wybitne i zaszczytne miejsce, przyczyniając się w ten sposób do pomnożenia dorobku narodowego w kierunku moralnym i materialnym.

Ilość pszczeniarzy kolejowców: w 1920 r. było ich 306, w 1924 r. — 857, w 1925 — 1090, w 1926 — 1498 i w 1927 r. — 1957. Również wzrosła się ilość pszczoł (w pszczołach) posiadanych przez kolejowców: w 1920 roku było 2401 pszczoł, w 1923 — 4588, w 1925 r. — 7996, w 1927 — 12418.

Wartość miodu wyprodukowanego przez kolejowców w kilogramach i w złotych polskich przedstawia się jak następuje: w 1920 r. wyprodukowano 38.416 kg., wartości 135.064 zł., w 1925 r. — 127.936 kg., wartości 511.744 zł., w 1927 r. — 198.688 kg., wartości 794.752 zł.

Rozwijające się pszczeniństwo na P. K. P. może już pozbawić się uznamienia fachowych władz i organizacji, a mianowicie: w 1921 roku uznanie Ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych, w roku 1923 — dyplom uznania na wystawie we Lwowie, w roku 1925 — dyplom uznania na wystawie w Poznaniu, w roku 1927 — dyplom honorowy rządu cesarstwa austriackiego na wystawie w Wiedniu.

Najniebezpieczniejszy zawód w Rosji współczesnej.

ZAGADNIENIE OCHRONY LEKARZY WOBEC CORAZ CZĘSTSZYCH AKTÓW ZEMSTY ZA NIEULECZENIE CHOROZ.

Prasa moskiewska ustawicznie zwraca uwagę na ciężką sytuację lekarzy na prowincji rosyjskiej. Sytuacja na wsi i w mniejszych miasteczkach jest tak niepomysłna, że lekarze rosyjscy, niebacząc na brak zajęcia w miastach większych, nie mogą zdecydować się na wyjazd na prowincję.

„Prawda” moskiewska mówi, że „w ciągu ostatnich 6 miesięcy znów zanotowano kilka wypadków bestialskiego wprost zgnęcia się pacjentów nad lekarzami. W szczególności na potępienie zasługują trzy wypadki za mordowania lekarzy chorób dziecięcych w Samarkandzie, Nowosybirsku i Charkowie.

W Samarkandzie lekarz Mirles i jego żona ci niejaki Mirlikajana. Nie bacząc na usilne starania ze strony lekarza, synek Mirlikajana umarł. Wtedy zrozpaczeni ojciec postanowił się „zemścić”. Pod jakim pretekstem skłonił lekarza do wyjścia na ulicę,

gdzie załad doktorowi Mirlesowi śmiertelny cios nożem w pierś.

Drugi wypadek zaszedł na osobie lekarza miał miejsce w Nowosybirsku. Do doktora Tybora-Piotrowa przyszedł ojciec dziewczynki, którą doktor od pewnego czasu leczył. Na pytanie: „Jak się ma córka?” ojciec odpowiedział: „Umarła” a w tej samej chwili rzucił się na lekarza z siekierą w ręku, którą miał schowaną pod paltem. Lekarz nie mógł się oczywiście bronić i został zabity. Mordercą okazał się pewien stolarz miejscowy.

W Charkowie zabita została lekarka Ester man przez robotnicę Koczetową, która w ten sposób zemściła się chęła za to, że lekarka nie zdołała uratować jej ciężko chorego dziecka.

Wszystkie te zabójstwa, jakoteż szereg innych wypadków zgnęcia się ludności nad

Arcydziało prowokacji sowieckiej.

REWELACJE WL. BURCEWA O PODRÓŻY W. W. SZULGINA DO ROSJI.

Wielka sensację w kołach emigracji rosyjskiej wywołały rewelacje Wl. Burewa o odbytej przed 2 laty przez b. członka dumy państwowej i wybitnego działacza antybolszewickiego, W. W. Szulgina, podróży do Rosji sowieckiej. Swę wrażenia z pobytu w tajemnie czołach Szulgina opisał w książce pt. „Trzy stołce”.

Wl. Burew wystąpił obecnie na łamach wychodzącego w Paryżu tygodnika „Pustro-Rossja” z twierdzeniem, że cała podróz Szulgina do Rosji była prowokowana przez sowiecką administrację polityczną (G. P. U.), że osoby, które podróz tę zorganizowa-

Wielki proces komunistyczny w Sosnowcu.

19 zwolenników ustroju sowieckiego na ławie oskarżonych.

(H) Wczoraj na ławie oskarżonych przed sądem karnym przy Sądzie okręgowym w Sosnowcu w składzie: przewodniczący Sokółski, sędziowie Jarkiewicz i Salak, zasiadło 19 komunistów: Stanisław Wójcik lat 23, Ludwik Gajos 1. 21, Stefan Kotuła 1. 22, Stanisław Wiśniewski 1. 26, Teodor Wajgiel 1. 22, Stanisław Garnarczyk 1. 20, Bolesław Stanek 1. 20, Jan Szpigiel 1. 21, Wiktorja Korgol 1. 22, Ignacy Kowalik 1. 23, Franciszek Wojciechowski 1. 28, Jan Salska 1. 45, Jan Sokół 1. 32, Bronisław Suchanek 1. 26, Kasper Garlewicz 1. 29, Piotr Habiór 1. 34, Andrzej Bartosik 1. 45, Izidor Nyk 1. 41 i Szymon Wiśniewski 1. 28. Wiśniewski, Wajgiel, Szpigiel, Korgol i Kowalik mieszkają w Grodźcu, Suchanek w Wojkowicach Komornych, reszta w Czeladzi.

Oskarżał prokurator Koenig; bronił: Wiśniewski, Garnarczyk, Starka, Szpigiel, Kowalik, Sokół, Garlewicz i Bartosik — mec. Kłodnicki; Kotulę, Wojciechowskiego i Wiśniewskiego — mec. Teitelbaum; Wójcik, Wajgiel, Sekuła, Habiór i Nyka — mec. Kowalski; ekspert prof. Araszkiewicz, sekretarzował apl. Malinowski. Do rozprawy powołano, między innymi, w charakterze świadka st. przodownika policji politycznej, Mieczysława Olszowskiego, znanego łajdaki komunisty.

Sprawa przedstawia się następująco: W lipcu 1926 r. Stefan Kipiński, mieszkaniec Czeladzi (obecny wywiadowca), chcąc dostarczyć władzom państwowym wiadomości o ruchu komunistycznym, wstąpił do związku młodzieży komunistycznej. Nawiązał kontakt z komunistami w ten sposób, że kolega, jego Kotulę, który wówczas nie należał jeszcze do ZMK, mając znajomych działaczy komunistycznych: Gajosa, Wiśniewskiego, Wójcikę i Wojciechowskiego urządził na jego t. zw. „Łęk” spotkanie, przyczem Wójciechowski i Wiśniewski odegrali rolę instruktorów w stosunku do Kotuli i Kipińskiego i wciągnęli ich do roboty komunistycznej. Na tem zebraniu zdecydowano, że Kotulę i Kipińskiego mają utworzyć nową komórkę ZMK. Po upływie paru dni Wojciechowski i Wiśniewski poznali Kotulę i Kipińskiego z członkiem komitetu dzielnicowego ZMK w Czeladzi Garnarczykiem, który naradził się z nimi na boisku sportowem w Czeladzi rad przydzieleniu ich do pewnej komórki i pouczeniu o dalszej pracy.

W czasie tego spotkania zostały podzielone funkcje partyjne. Przewodniczącym został Kotulę, kolporterem Gajos, skarbnikiem zaś Kipiński. Rozpoczęto „robotę”, która polegała na „urabianiu” członków i kolportowaniu bibuły nielegalnej. W dwa tygodnie później zwołane zostało posiedzenie komórki w mieszkaniu Kipińskiego. Na zebranie to przybyła jako prelegentka Antonina Plakówna z Wojkowic Komornych, nosząca pseudonim „Bronka”, która wygłosiła prelekcję o międzynarodowym dniu młodzieży, (5 września) i wspomniała z naciskiem o konieczności prowadzenia agitacji pomiędzy poborowymi rocznika 1905 r., ten rocznik bowiem miał być powołany. Ta sama „Bronka”, członkini komitetu dzielnicowego Z. M. K. zwołała jeszcze raz w mieszkaniu Kipińskiego w sierpniu zebranie komórki kopalnia Czeladź i miała znowu referat na temat „Dnia młodzieży”, przyczem proponowała opodatkowanie się wszystkich na rzecz kupna sztandarów na dzień 5 września. Na tem posiedzeniu Kipiński i Garnarczyk zostali wybrani na członków komitetu dzielnicowego. W chwili, gdy Kipiński dostał się do komitetu dzielnicowego, w skład jego wchodził również: Garnarczyk, Kowalik i inni. Na każdym posiedzeniu komitetu dzielnicowego był obecny przedstawiciel komitetu okręgowego Bolesław Krasoń (Mirok). Mniej więcej w sierpniu 1926 r. w łasku Boleradzkiem pod Wojkowicami Komornymi zebrano się pierwsze posiedzenie komitetu dzielnicowego, na którym był obecny również i Kipiński. Treścią tego posiedzenia było wprowadzenie do roboty w komórkach, składane przez członków komitetu dzielnicowego. Również omawiana była kwestja świętowania dnia 5 września. Zdecydowano, że wszyscy członkowie mają brać udział w świętowaniu.

W końcu sierpnia odbyło się w łasku Boleradzkiem jeszcze jedno posiedzenie komitetu dzielnicowego Czeladź, w czasie którego Plakówna poleciła Kipińskiemu przyjąć w dniu 2 września do łasku Boleradzkiego, gdzie miała mu doręczyć sztandar. Jednakowoż nie udało jej się to, została bowiem w tym

dnia aresztowana wraz z Krasoń i innymi. Komitet dzielnicowy Grodziec wskutek aresztowania częściowo został rozbity.

5 września Kipiński, Garnarczyk i Gajos udali się do Dąbrowy, ca mający się odbyć w dniu tym pochód komunistyczny. Wyznaczone mieli miejsce koło bramy kopalni: „Pa-ryż”. Czekali tam już Szpigiel („Henryk”), który był w kontakcie z komitetem okręgowym i śledził, tu przyjdzie ca manifestacja. Biegł on od nich do miasta, a następnie wrócił, w pewnym momencie kazął im 66 ulicą Sobieskiego do dworca, pochód bowiem już ruszył. Gdy doszli do pochodu, był on już rozpadziony przez policję. Jak informował Garnarczyk Kipińskiego, Szpigiel wchodził wówczas do komitetu dzielnicowego Grodziec. Na początku października zwołał Kowalik zebranie komitetu dzielnicowego Czeladź, na którym zdawano sprawozdanie z dnia 5 września oraz mówiono o ostatnich aresztowaniach.

W październiku odbyło się jeszcze jedno posiedzenie komitetu dzielnicowego w Czeladzi. Na posiedzeniu tem byli między innymi obecni: Korgol, Szpigiel, Wójcik, Stanek Kipiński i Wiśniewski. Korgol i Wiśniewski byli członkami komórki z Grodźca.

Po pewnym czasie, gdy znowu nastąpiły aresztowania, zaczęto podejrzewać św. Kipińskiego i został on w listopadzie zawieszony i wydany z organizacji.

Kipiński otrzymał od osk. Habióra rewolwer partyjny Z. M. K., który oddał Habiórowi Wójcik na przechowanie. Wójcik otrzymał go z partji 13 maja ub. r. w czasie zajść majowych i miał go użyć podczas projektowanej manifestacji i napadu na komisarjat P. P. w Czeladzi.

Urząd śledczy w Sosnowcu posiadał informacje, że między innymi Sekuła, Sokół, Suchanek, Bartosik i Nyk są członkami komórki K. P. P. w Czeladzi i że Garlewicz jest członkiem komitetu dzielnicowego K. P. P. w Czeladzi.

W toku dochodzeń policyjnych, przeprowadzonych na skutek doniesienia Kipińskiego, przyznał się do należenia do Z. M. K.: Gajos, Wójcik, Starek, Garnarczyk, Waj-

giel i Kotulę, potwierdzając zeznania Kipińskiego. Reszta do winy się nie przyznała.

Rewizja przeprowadzona u Stefana Kotuli ujawniła wielką ilość odezw i listów komunistycznych oraz skrawek papieru zatytułowany „Lista składek na fundusz prasowy Z. M. K. w P.”; u Gajosa egzemplarz nielegalnego pisma „Zew Młodzieży”; u Stanika numer „Zew Młodzieży” oraz listę składki na fundusz prasowy Z. M. K.; u Garlewicza dwa kwity pocztowe z dn. 4 i 17 lutego r.b. na 17 zł. 50 gr. każdy, wysłanych do komunistycznej frakcji poselekiej w Warszawie; u Garnarczyka kartkę z kajetu zapisaną dwoma charakterami pisma, na której znajdowało się streszczenie „okólnika do młodzieży poszczególnych komórek o ko-spiracji”; u Wajgiela 2 książeczki wojskowe niewypełnione, ze stemplami „Kadry szwadronu zapasowego 17 pułku ułanów Wlkp.”. Pod stemplem znajdował się podpis dowódcy, w każdej książeczce wykonany innym charakterem pisma.

WYROK.

Po przesłuchaniu 9 świadków i przemówieniach stron, Sąd udał się na naradę, poczem o godzinie 9.20 ogłosił wyrok. Kotulę, Wiśniewski, Garnarczyk, Stanek, Szpigiel, Kowalik, Wojciechowski, Sokół, Garlewicz, Bartosik zostali skazani na 2 lata ciężkiego więzienia każdy, Korgol, Sekuła i Wiśniewski na 2 lata więzienia zamiast tego dom poprawy, Wójcik, Gajos, Wajgiel i Habiór na rok więzienia zamiast tego dom poprawy, wszyscy z zaliczeniem aresztu prewencyjnego i pozbawieniem praw. Sąd z urzędu postanowił zwrócić się z prośbą do pana Prezydenta Rzeczypospolitej, aby Wójcik, Gajos i Wajgiela całkowicie zwolnił od kary. Suchanek został uniewinniony.

Po ogłoszeniu wyroku skazani zaczęli gromkim głosem wrzisać okrzyki: „Precz z sądami burżuazyjnymi!”, „Niech żyje trybuna robotnicza!”, a później śpiewali III międzynarodówkę. Dopiero energiczna postawa policji pod komendą kom. Radozkiego uspokoiła manifestantów.

Repertuar teatru w Sosnowcu.

W SOSNOWCU.

„Krzyk za dzieckiem”, pełna humoru i satyra Aleksandra Biega i Juliusza Borsia. W kręgu się po raz pierwszy na dziedzińcu teatrowym przedstawia. W rolach głównych wystąpią pp.: Zdzisław Topolski, Leopold Zbucki, Irena Castor, Maria Janaka, Roman Jaglarz, Henryk Henowicz i inni. W akonitu farsa dzieki swietnym i pom i zabawnym sytuacjom zdobedzie ciezkie mełomaniów i utrzyma się przez długi czas na repertuarze. Ceny miejsc od 1 gr. do 4.20 zł. Abonament ważny przez cały wy. Początek o godz. 8.15.

„Wesele lalki”, baśń fantastyczna Stanisława Ostrowskiej w inscenizacji St. Pawłowskiego, dana będzie w niedzielę dwukrotnie o godz. 11 rano i 4 popoł. Miłośnicy teatru pozabawieni przez długi czas rozrywki, przynajmniej będą. Ceny miejsc od 70 gr. do 2.20 zł. Abonament ważny bez procentu.

W niedzielę wieczorem o g. 8.15 „Krzyk za dzieckiem” po raz drugi.

W BĘDZINIE.

W niedzielę 17 bm. dwa przedstawienia teatru sosnowo-cieckiego: „Wesele lalki” o godz. 5 dla dzieci, „Wesele lalki” o godz. 8.15 dla dorosłych, „Krzyk za dzieckiem”.

W DĄBROWIE.

W środę 19 bm. dwa przedstawienia teatru miejskiego w Sosnowcu: „Wesele lalki” o godz. 4 dla dzieci, „Wesele lalki” o godz. 8.15 „Krzyk za dzieckiem”.

Teatr w Katowicach.

WIECZÓR BALETOWY.

W sobotę, dnia 15 b. m. występuje baletowy teatr polski w Katowicach. Program wieczoru baletowego. Na uroczysty program złożą się: 1) Poemat symfoniczny Władysława Zaleskiego w „Tatrach” w układzie i inscenizacji baletmistrza W. Wierzbickiego. 2) Fragment wachowi „Spartakus” muzyka Delibasa. 3) Divertissement baletowe w wykonaniu całego zespołu baletowego z primabalerią S. Małachowską i baletmistrzem W. Wierzbickim. Reżyseruje baletmistrz W. Wierzbicki. Dyryguje kapelmistrz L. Hadyłowicz.

REPERTUAR.

Sobota dnia 15 bm. „Urwis” dla szkół (po południu).
Sobota dnia 15 bm. „Wieczór baletowy” (premjera).
Niedziela dnia 16 bm. „Urwis” o godz. 11 popoł.
Niedziela dnia 16 bm. „Tosca” (wyprawa Dymitra Smirnowa).
Wtorek, dnia 18 b. m. „Faust” (osobny gościnny występ Dymitra Smirnowa).

O pomnik dla ś. p. ks. Miłberta.

Piękny kościół parafjalny w Sosnowcu stał wzniesiony przed 30 laty dzięki ofiarności parafjan, głównym jednak dziełem była sp. ksiądz Domróg Miłbert zmarły jako proboszcz w Sławkowie 1916.

Na życzenie parafjan zwłoki ś. p. ks. Miłberta przewiezione zostały do Sosnowca i tu złożone na cmentarzu miejscowym. Ciężkie czasy wojenne nie pozwoliły na wzniesienie pomnika na jego grobie, ale kolwiek taka była wola i chęć wdzięcznej parafji.

Dziś ta myśl odżyła wobec nieprzeobrażonej pamięci szlachetnego działacza, którego parafja sosnowiecka zawdzięcza swą wieloletnią historję. Jak dowiadujemy się, obecny proboszcz sosnowiecki ks. ezamb. Pienkiewicz Dozór kościelny postanowili spełnić pragnienie żywcem parafjan i wzniesienie na grobie ś. p. Miłberta który ma być poświęcony już na dzień Jasnuszny.

Poniwż pomnik ten ma być wzniesiony przez wszystkie parafjan, należy, że parafjanie sosnowieccy chętnie popieją z ofiarą: na ten cel. Ofiarę stać dać należy na ręce ks. prob. Pienkiewicza lub do Dozoru kościelnego.

Rekolekcje w Będzinie.

Od dzisiaj do 30 bm. włącznie będą się odbywały codziennie wieczorem rekolekcje w kościele parafjalnym w Będzinie. Rekolekcje będzie prowadził znakomity i znany w Katowicach, zakonnik O. Dominik T. J. z Warszawy, który wygłosi codziennie konferencje. Początek o godz. 6 popołudniu. Pierwszy tydzień rekolekcji, przez cały tydzień jest dla niewiast i panów, a drugi dla mężczyzn.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

15	Dziś Teresy i Jadwigi
Sobota	Jutro Martyna M.
	wsch. słońca 63
	Zach. „ 16 44

Kinoteatry w Sosnowcu

grają dzisiaj:

Kino „Zagłębie” — „Ofiara podstępny”.
„Sinfonia” — „Kiedy kobieta zdradza męża”.
Momo — Od piątku „Iwona”.

Dalsze badanie

KOSZTÓW PRODUKCJI WĘGLA.

Wczoraj podaliśmy orzeczenie Komisji m. dzyministerjalnej, która badała koszty produkcji węgla w Zagłębiu Dąbrowskiem: Krakowskim. Komisja ta wydała swe orzeczenie na podstawie badań przeprowadzonych w czterech kopalniach.

Obecnie minister przemysłu i handlu zarządził zbadanie kosztów produkcji węgla w dalszych czterech kopalniach. Badania te zostaną przeprowadzone przez dotychczasową Komisję m. dzyministerjalną.

Następna decyzja Komisji i zarazem ostateczna znowu ulegnie zwłoczce do końca października b. r., a zarazem znowu ulegnie sprawie ustalenia cen węgla.

Wybory do Sejmiku Będzińskiego.

W niedzielę, dn. 16 b. m. odbędą się w Grodźcu wybory dwóch przedstawicieli gminy do Sejmiku powiatowego.

Posiedzenie likwidacyjne.

Przed kilku dniami odbyło się w Czeladzi likwidacyjne posiedzenie komitetu Tygodnia L. O. P. P. w Czeladzi. Przychód z urządzonych w tygodniu L. O. P. P. imprez wyniósł 308 zł. 53 gr., rozchód 53 zł. 70 gr. Czysty zysk w sumie 254 zł. 83 gr. przesłano na ręce ks. Plankiewicza, prezesa okręgowego Komitetu L. O. P. P. w Sosnowcu.

Nie Bitner, lecz Dębski.

KTO BĘDZIE BURMISTRZEM CZELADZI?

Wczoraj w Magistracie czeladzkim odbyło się oficjalne przekazanie władzy nowemu zarządcy miasta. Przekazania tego dokonał dotychczasowy zarząd miasta z burmistrzem p. Ręcażankiem ca czele. Sensacją dla Zagłębia będzie fakt, że w imieniu nowego zarządu występował p. Dębski, a nie p. Bitner, wybrany na stanowisko burmistrza, okazuje się bowiem, że p. Bitner jest pozbawiony praw i nie może pełnić obowiązków burmistrza.

Otwarcie wystawy obrazów.

Z radością powiadamy należy otwarcie w Sosnowcu szóstej wystawy obrazów artystów plastyków i rzeźbary.

Tym razem będzie to wystawa regionalna Górnośląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Wystawę organizuje Towarzystwo artystyczne - Wierockie; ekspozycję mieszczą się w sali gimnastycznej państwowego Seminarjum nauczycielskiego miejskiego w Sosnowcu, Wawel 1.

Uroczyste otwarcie nastąpi w niedzielę 16 października br. o godz. 12 w południe. Otwarcia dokona p. starościna Józefowa Opatka; przemówienie wygłosi przedstawiciel TAL-u. Koncertować będzie orkiestra Seminarjum miejskiego pod batutą prof. Ozu-batego.

Co słyhać z Tygodniem przeciwigazowym?

Na terenie całego Państwa urządzono już tegoroczny Tydzień obrony przeciwigazowej, jedynie tylko w powiecie Będzińskim nie jakoś nie słyhać o organizowaniu Tygodnia, co jest tem dziwniejsze, że społeczeństwo tutajże co ojedynokrotnie dało już dowody wyrobieńia społecznego i z całą pewnością poprze akcję na tak niezmiernie doniosły cel. Podobno zarząd główny przestał w swoim czasie odpowiednio wezwakić oraz potrzebny materiał, lecz cała sprawa utknęła gdzieś już w Zagłębiu i może na skutek porzucenia jej w prasie, odpowiednio czynności zajmują się zrealizowaniem akcji.

Wydawcy: Sp. A.kc. „KURIER ZAC.”